

— Човек като вас, пътник закъснял, — рече ангелът.

— Не, ти не си от нашите, — закрещяха селяните, ти си от друга партия, нашите кучета наши хора не лаят, подушили са ти вярата проклета.

И пата-кюта с тоягите, едвам жив се отскубна ангелът и през плетища, през мегдани, та в другата махала. Още не се окопитил от боя, пак лавнали кучетата.

Наизскочиха пак селяни с тояги, с колове и завикаха :

— Хей, ти кой си? Стой!

— Човек като вас, братя, пътник закъснял.

— Не, ти не си от нашите, закрещяха селяните. Наше куче наш човек не лае, ти си от другите.

И пата-кюта, пата-кюта с тоягите, едвам жив се отскубна ангелът и избяга в другата махала. Но и там същото се случи и там изяде боя.

Бяга ангелът от махала в махала и на всякъде го биха селяните. А камбаната бие за четвърти път служба.

Стана му мъчно на ангела.

— В такова село ли намери да ме прати дядо Господ на тоя хубав ден. Хората се веселят и радват, пък аз бой да ям.

Той са спря на широкия мегдан сред се-